

Løft dig op, min Sjæl!

Løft dig op, min Sjæl, mod dit herlige Maal
 Gist i Himmels salige Hjem!
 Der lyster saa mangt, og de Byrder du faar,
 Du magter et bære dem frem.
 Derfor løft dig, min Sjæl, mod din Frelser og Gud:
 Hold dig fast ved hans hellige Løfte og Gud.

Min Sjæl, løft dig op over Jordens ulykkelige Slid!
 Der er meget, som drager dig ned.
 Du har Synd i dig selv, og saa mange med dig!
 Vil dig kende i Syndens mørke;
 Derfor trænger du godt at løse sig fra Gud
 I hans hellige Løfte og hellige Gud.

Frøgt et, min Sjæl, for al Synd og dens Nagt,
 Naar du kun tror fast paa Guds Ord.
 Gud oprettede med dig sin Hjerteligheds Bogt,
 Den intet skal ryste paa Jord,
 Du er toet ren blot i Frelsens Blod,
 Og det er din himmelske Bryllupsdragt god.

Gamle Gunnar.

Parkland i August 1904.

216. Billedtjenestens Overførelse til Dan.

Danisterne gik fra Juda over Efraim, Bjerig og kom da ogsaa forbi Mikas Hus og tog hans H. Rigdom, Billeder og Livstøtte til sig med Leviten med sig. Mikas og Indbyggerne i hans Sted satte efter dem og vilde ha Afguden tilbage, men maatte vende tomhandede hjem igjen. De vovede ikke at gi sig i Kæft med disse til Kamp rasede Mænd. Saaledes blev de bedragne for sin Hel-

lighed. Alle, som tilbeder en Afgud, blir bedragne. En Afgud er intet at sætte Lid til. Løgn og falsk Lære holder ikke Stand. De, som hænger ved den, blir tilskamme.

Danisterne overfaldt nu den fredelige Stad Bais, som ingen Hjalp havde, demde alt det, som der var Lid i, og øjendommelig Staden og byggede den siden op igjen og kaldte den efter sin Stamfader Dan. Det var intet andet end Ros, Mord og Dold. Naar Mennesket engang har ladet Guds Ord og Herrens Følgelse fare, saa har det tabt al Støtte, det blir yddestligt, vidst, raat og grusomt og øjer uden Skydd, som dets onde Hjerte tilliynder det.

I denne deres Stad Dan oprettede Danisterne Mikas Billeder og oprettede til Værelse for det en Gudsstjenske. Jo-natan, det var Navnet paa Leviten fra Juda Stamme, og hans Søner forrettede det Gudsstjensket. Denne falske Gudsstjenske holdt sig i lang Tid, saa længe som Guds Hus, Tabernaklet, var i Silo, det er indtil Sauls Dage. Derfor ser man: Afguderi, falsk Lære finder let Efterfølgning og Tilhæng og er vanskeligt at rydde ud igjen. Den, som opretter en falsk Gudsstjenske og indfører falsk Lære, bedrager og for-darver ikke alene sig selv, men er Skyld i, at ogsaa mange andre, ogsaa kommende Slægter, tar Skade paa sin Sjæl.

217. Sibeas Indbyggeres Skændselsdaad.

Dommerens Tid var en Frafalds Tid. Tiltrøds for at Israel saa øjendommelig Guds Hjalp, tjente de dog ikke Herrens Bud. De forlod den lærende Gud. Og saa var det som med Tugt og Skam. En Levit, der boede i Efraims Stætte, havde en Hustru. Det var en Skandale for hans hellige Sted. Da hans Hustru var løbet bort fra ham til Bethlehem i Juda, hvor hun var fra, hentede han

hende tilbage derfra, fra hendes Faders Hus. Paa Tilbogsvejen vilde de to ikke bli over Natten i Jerusalem, fordi Jehusiterne var fremdeles værende der, men drog videre til Sibeas i Benjamins Stamme. Da de lovede sig til at overnatte paa Gaden, traf de en gammel Mand, der netop kom fra Marsten, og som tog dem med sig ind i sit Hus. Sibeas Indbyggere var værre end Hedningerne. De var hengivne til grueligt Sodomiteri. De forlangte, at den fremmede Skude søres ud, for at de kunde hende ham. Leviten førte sin Hustru ud til dem. Og Sibeas Mænd svæde Skændselsdaad med hende i det om Morgenen. Hendes Mand fandt hende om Morgenen liggende for Døren. Hun svarte ham ikke, hun var død. Han løste hende da op paa sin Aften og førte hende hjem. Naar hende i Skytter og sendte Skytterne til alle Israels Stætter og opfordrede dermed hele Israel til at hævne Udaaden. Naar man har glemt og forladt den levende Gud, da er Døven aabnet for al Synd og Skændsel, al Urenhed og Uretfærdighed og umenneskelig Grusomhed. Derfor skal enhver se vel til, at han daglig frygter Herren, saa at han ikke befatter sig med Mærkets Gjerninger og falder som Offer for Mærkets Følger.

En Sjæl vunden.

Dere en Omstreifer — en arm Skulder, en Syge for sig selv og en Skral for andre. Han havde sovet i Dødt i en Vandmands Lade og var faldet op for nogen anden var kommen paa Benene, uden at ha noget nogen vederfølgende Hvile. En to-tre Gange havde han bedt om Frelst, men var blitt afvist; men det værste var det, at han ikke havde haft nogen Rødder i de sidste fire og tyve Dage. Han gik naaover den snøgt helbende Dei og stansede ved Vækten. Dens Rødder, idet den raud ned over Stenene og gled affed mellem

de grønlige Bræder mindede ham om Vækten ved Foden af Gigen, som han deshaand gik over, da han gik til Skolen.

I dette Øieblik hørte han Lyden af Hørelødder og Rullen af en Vogn, der-cister en opløsende Stemme, som sa:

„God Morgen, min Ven. Da vi nu gaar den samme Vej, saa kan du saa høre med mig.“

Ven, hvis Ven? Han havde i Værelset ikke været noget Menneskes Ven, ikke engang sin egen, men han svarte:

„Tak skal De ha, men det passer sig ikke for mig at sidde i Deres Vogn.“

Herren kastede Fingerringen tilbage og sa: „Jeg tænker Ja! kan ta os begge opover Vækten lettere end du kan gaa.“

Tilskindet af den venlige Stemme og det tiltrækkende Smil satte Omstreiferen sig i det samme Sted, og de kjørte fremover en Stund uden at indla sig i nogen Samtale. De gjorde bare en og anden Bemærkning angaaende den hvide Morgen. Lige foran dem saa den lange Døgn, hvor Vælen signede sig opover næsten en Mil. Da de begyndte at gaa opover, mødte de et Selskab af Derrer, som kom nedover, og som hilste paa hans Kammerat paa den mest høflige Maade, og da de var kommet forbi dem, svarede han:

„Er De ikke Ramfuld over at la Fall se Dem høre en Omstreifer?“

„Ikke saa længe han lever kan han glemme Udtrykket i de heilige, mørke Dage, der vendte sig mod ham, da hans uhyndre Ven svarte:

„Ja! jeg svare paa dit Spørgsmaal ved at gjøre et Spørgsmaal? Vil du fortælle mig Omstanden til, at du blev en Omstreifer?“

„Brønden.“ var det korte Svar.

„Ja, det er en grusom Derr. Hvor længe har du tjent ham?“

„Svo har.“

„Du har altsaa gitt denne Arrende Derr syv af dine bedste Aar med alle deres heilige Pligter, din Ungdoms Trang til nyttigt Arbejde, til

Hvem, Venner og Lykke. Og hvad har du gjort?"

Den Beskille, som gav sig tilfjende i Stammen og Manerens, gik Omkrikeren til Hjerte, og med Kjædeende Stemme svarede han:

"Inlet, inlet. Opvoget i et kristeligt Hjem, toget Examen med Hæd ved en Højskole, gift med en elskovrdig Kvinde; men Vrankevidnet har berøvet mig alt og i Stedet derfor gik mig en nedbrudt Helse og dækket mig med Vanære og Skandaler mig Rettighed til at bruge smilning i Landet og ligge efter Mad fra Dør til Dør."

Omfærverens Dine var fulde af Lærer. Der var Træninger i hans Husligt pan Grund af Rager. Efter et Dieblit Løsthed spurgte Herren alvorligt:

"Har du hørt nok af dette forfælede Digt? Væster du at begynde et nyt Liv og at stræve efter at vinde igjen, hvad du har tabt?"

"Væster? Væster en Synder i Helvede at komme ind i Himmelen? Men det er umuligt; jeg er dødelig og håbløs; fra den Afgrund, jeg er falden i, er der ingen Opgang."

Derfor la venligt Haanden paa den fælede Stalder og sa:

"Min fælede Gæt, der er altid en Bli opad, dersom Mennesket ønsker at bli bedre. Viden kan være fædret og uhygg, men din himmelske Fader staar med naabne Arme for at ta imod dig, dersom du blot vender dig til ham, og alt det, en Broder kunde gjøre for dig, er jeg færdig til at gjøre, for at føre dig tilbage til et ædeligt Liv."

Saaledes gik det til, at John Væster, alle længere nojen Omfærver, som i Huset ved denne gode Samaritan og begyndte Kampen for Livsretten. Det vilde bli umuligt at fortælle om det Samvitt, hedsaag, som gav sig tilfjende de følgende Maaned, den stædige Kamp Dag og Nat med den frygtelige Hjende, der saa enhver Maade jagte at sin Overtoget over den søge Bille og det endan fægere Begeme; de mange Lærer og Venner og den fremværende Faldheden ved denne hans eneste Ven, der stod som en stærk Mur mellem ham og den fælsfærdige Haabløshed. Ledet af den venlige Haand, som aldrig i sigte, som han tilfjend op af Afgvanden og begyndte, fælsfærdigene paa Gæds Kjærligheds Strækt, et nyt Liv. En Dag kom Lars Hustru, som havde lidt meget for hans Skyld, til ham. Hun glemte og tilgav de

fælsfærdigene, og de drog hjem og fæste et godt og lykkeligt Samliv.

Den gode Samaritan er gaaet til Hvile. Det gode, han har udrettet, lever efter ham. John Væster er nu en god Kristen, der tar sig af de dødelige, og viser de fælsfærdige og fælsfærdige dem, som har et fælsfærdigt Hje te. Om en er kommen aldrig saa langt ned, saa rækker han ham dog en hjælpsom Haand, og vdmagt stræbe han Dag for Dag at følge hans oplyste Eksempel, som kom til Verden for at fælsfærdige det fælsfærdige. J. L.

Hjstenjæng.

Naar jeg lægger mig til Hvile,
Tættén Engle om mig staa:
Tænde ved min Hjerte smille,
Tænde til min Venstre gaa,
To paa Bagt ved Hovedhuden,
To ved Foden vedforuden,
To mig dæfte,
To mig væste,
En mig viser
Alle Himlens Paradieser.

Gød Bille drager tungt Lød.

+++

Hvildig Dyr gjør froget Fure.

+++

Quo Hjærnen have vil, maa Hødden
trøffe.

+++

Quo intet faar, kan intet faar.

+++

Kærlig imend du er frisk og uig,
Det gavner, naar du bliver gammel
og tung.

DR. J. L. RYNNING,

FRENCH BLOCK, CORNER OF
13TH AND PACIFIC AVE.
OFFICE HOURS: 2 TO 4 P. M.
SUNDAYS AND EVENINGS BY
APPOINTMENT.

TEL. { OFFICE BLACK 1721.
{ RES. SUBURBAN 41.

TACOMA, . . . WASH

CARDS! CARDS!!

Your name written in white ink on 12 colored cards for 5-cent stamps. Write to

Instructor in penmanship.

Pacific Luth. Academy,
Pariland, Wash.

A. S. Johnson & Co.

Paints, Oils, Brushes, Wall Paper and Glass.

Estimates Given on Papering and Glazing.

We Carry a full line of Wall Paper and
Room Mouldings, Sash
and Doors.

1309 PACIFIC AVENUE

TELEPHONE 505.

Tacoma Wash

CARL WILLIAMS.

A. BERGGREN.

Tacoma Clothing CO.

Skandinavisk Klædehandel. Mand's og Gentens
Klæder, Undertøj, Overil, Hatte,
Støler og Ska.

Et stort Udvalg — Lave Priser.

1342 Pacific Ave., Tacoma, Washington.

LUMBERMEN'S NATIONAL BANK

W. E. Bliven,
Cashier.

Stephen M. C. Appleby,
Asst. Cashier.

BERLIN BLDG. COR. 11th & Pac. Ave.

CAPITAL, . . . \$100,000.

Almindelig Bankforretning udføres. Betaler 3 Procent
paa Indskud. Veksler paa skandinaviske og fremmede Lande
kjøbes og sælges. Sælger skandinaviske Kroner. General
Dampskibs og Emigrations Agenter.

Tacoma

Washington.

Jensens Skandinaviske

Apothek

flytter 1ste August til Corner of H og A

Man kan se det fra Peoples Store

Naar De behøver Mediciner Spørg Jensen

og spar Penge

Fremtidstanter.

Der kom engang en manter Yngling henbe til en gammel from Mand og raabte: Gled Dig med mig, min Fader! Endelig, endelig har min Dødelighed sit Samtykke, nu kan jeg komme til Højskolen og blive en Retslærd; nu er min Lykke gjort! —

Godt, min Søn, svarede den gamle; nu vil Du da begynde at læse flittigt, dog — hvad saa?

Efter tre Aar har jeg bestaaet mit Eksamen, og jeg vil da med Være forsøge Højskolen og tiltræde mit Kald.

Og saa? —

Saa vil jeg ikke lade det mangle paa Fuld og Samvittighedsfuldhed; man vil tale om mig vidt og bredt, og alle Foll, fornemme og ringe, ville opøge mig og skænke mig sin Tillid.

Og saa? —

Saa vil jeg spare sammen og blive en Velstandsmænd, jeg vil tage mig en rejskassen Hustru og sætte Fod under eget Vord.

Og saa? —

Saa vil jeg opdrage mine Børn, at de kunne blive til noget, enhver det, hvortil han har Gaver, og de vilde stikke sig vel og træde i sin Faders Fodspor.

Og saa? —

Saa vil jeg tage Hvide og glæde mig i mine Børns Lykke, nyde deres Kjærlighed og have en lykkelig Alderdom.

Og saa? —

Saa — Ja — man kan jo ei blive paa Jorden til evig Tid, og om man kunde det, vilde det ei engang være godt, — saa — ja da vil jeg, — da maa jeg dø.

Og saa? raabte den gamle igjen, tog begge hans Hænder og saa ham ind i Øinene. Min Søn, og saa?

Da blegnebe den glade Yngling og begyndte at bæve og Taarerne strømmede. — Tak, min Fader, sagde han endelig, jeg havde glemt Hovedsagen, at det er Menneket bestemt at dø, og saa — Dømmen. Men fra idag af skal det ikke mere være saaledes.

En velstagnet Middags- Bøn.

En tryllende Stilhed herskede i den lille Stue. Enhver, som kom ind, havde maattet føle, at der her elskede i lang Tid ikke var hørt et glædeligt Ord, en muater Larm; og ei Blik i den unge Mandes Ansigt, der sad ledig, med

den høire Arm i et Bind, paa Skomagerbænken, havde tunnet fortælle ham en Historie om stor Nød og bitter Nummer.

Skomager Peters var alene i Stuen, her ogsaa var Børstestod, og stirrede med tårer, hede Øine paa den gyldne Straale, der med den nedgaaende Sol langsomt veg ud af Værelset.

Dybt sukede han, da dens sidste Spor var forsvunden. Et ligesom nu Solens klare Lys, saaledes var for ham den sidste Straale af Haab skuret, og den blege Dæmring, som nu fyldte Rummet, det var den graa, sorgelige Børstehæder. Som en tung Byrde kom den over ham paany, tungt stonnende bækkede han sine Øine med Haanden. Saaledes stannet en, der ser Volgerne komme, som skal begrave ham. Et svagt, skjælvende Suk, som i det samme Dieblil trængte hen til ham fra det tilstødende lille Kammer, gjorde, at han blev Herre over sig selv igjen.

Hurtigt greb han efter et Brev, der saa foran ham paa Arbejdsbordet, mens han kastede et belymret Blik bort imod den aabenstaende Dør til Soveværelset.

Hvad havde han vel at frygte derfra? Hans syge Hustru, som laa der med det lille Barn paa Armen, var alifor svag til at forlade Sengen, han behøvede ikke at være rødt for, at hun pludselig vilde være i Hælene paa ham og med sine alvorlige, lille Øine lige ind i hans Hemmeligheder.

Det var en Lykke for hende, at hun ikke ante noget af det Budskab, som dette Brev indeholdt, et Budskab, der slog den kraftige unge Mand til Jorden; det var det sidste Ord, der bragte Træet til at falde.

Senerchen maa hun naturligvis saa vide det — hans Hjerte ophørte at slaa, naar han tænkte paa det — dette og alt andet.

Nu vidste hun bare, at de efter to Maaneder maatte flytte, fordi Husleien, som Eieren paa hendes Mandes Bøn to Gange havde givet Henstand med, ubønhørligt skulde bli indreven. Hun vidste ogsaa, at hendes Mand med tomme Hænder gik denue Betalingslid imøde, og at det var uundgaaeligt for dem at romme Huset, hvis ikke en lykkelig Vending indtraadte.

Og hvad da? Komme denne Bolig, det var det samme som at være paa Marken. For der fandtes visse — en hed Nødme dækkede den unge Familiefaders Ansigt, naar han tænkte paa det — ingen i Landsbyen, der var rede

til at ta imod en saa leiligheds Værelse. Nei, visse ikke. Ingen likte at ha ham til Værelse. Ellers likte man ham godt, hver og en glædede sig, naar han med sit leende, skjælvende Ansigt kom gaaende. Han var altid saa lykkelig, dertil saa tjenstlig med sine slinkede Hænder, det lyse, opfindsomme Hoved, og han forlangte ikke engang Tak for sine Tjenester.

Men den kostbare Tid, hvori han skulde ha Kaffet Brød tilveie og sørget for en Nødsstilling, kostte han bort til ingen Nytte. Hans Skomagerbænk stod ofte lange Stunder om Dagen tom.

„Han bringer tilfult baade Ks og sine til Tiggerstaven med sin Ustadi-
ghed,“ sa hovedtrykkende de samme gode Venner, som likte at denpote sig af hans Tjenstvillighed og Behændighed.

Andre velmenende, alvorlige Mænd gav ham vel ogsaa et Formaningsord, og mangt et belymret Blik fra hans unge Hustru havde rørt hans Hjerte og Samvittighed og bevæget ham til gode Forsætter, men han kunde ikke modstaa. Naar en blot halvvejs vinklede, da kastede han sine Redskaber fra sig for tjenstvillig at yde andre en Haands-rækning.

„Det har sig nu engang saa med mig, Grete, jeg kan ikke være anderledes, maa ta mig som jeg er,“ pleiede han da leende at sige, „kan være glad over, at jeg ikke er en Spiller og Drifter! Og du ved jo — naar jeg tar fat paa Arbejdet, da arbejder jeg nu ogsaa for to!“

Ja, naar!

I de første tre Aar af deres Vægtstid, da begge var friske og raske, havde det vistnok altid strukket til, men da hans Hustru, hvis Fuld og Agtpaagivenhed i Hus og Høve bragte mere ind end hans Arbejde, blev kastet paa Sygeleiet, da en almindelig Misvæxt blev Præjeren paa de nødvendige Levnelsesmidler i Høiden, da var der ingen Sparestillinger, som man havde kunnet gribe til, da maatte der stiftes Gjæld.

Nu havde han kunnet mande sig op til alvorligt Arbejde, den bitre Nød havde formaaet at helbrede ham for hans Ustadi-
ghed, men da kom en større Ulykke — ved at fingre med en Vørse, slamserte han sløgt sin høire Haand, og for første Gang i sit Liv kom han i den Stilling, at han ikke kunde arbejde.

Nei, han kunde ikke! Nu, da alt, hans hele Tilværelse, hans Hustrus Helbredelse og Syrkelse, den hele huslige Lykke ahang af hans Hænders

Arbejde, nu kunde han ikke arbejde.

Blodet togte og bankede i Aarerne paa ham, naar han tænkte paa sin Stilling. Han var færdig til at rive Armen ud af Bindet for at ta fat paa sit Børstestod. Og en Længsel, som han endnu aldrig i sit Liv havde følt, forfulgte ham Dag og Nat og bragte ham i Feberhede — det var Længselen efter at kunne arbejde. Og det, som hidtil havde særkommet ham saa uvigtigt, saa uskyldigt — de borstløse Timer — de maatte han med Smerte tænke paa. Dertil den høire Nød, ikke at vide hverken ind eller ud, Styld, ingen Fortjeneste, intet Brød, en syg Hustru, et hjært lidet Barn, som streg efter Mad.

Og til alt dette idag endnu noget andet. Al, det var for meget. Bestigt trokkede han Brevet igennem med sin Haand. Hans Læderhandler i Staden, der hidtil havde været ham en saa godmodig Tilgodehaver, og som altid havde laant sig nøie med skønne Lindskjoldstager og Løfter, slog pludselig om i en anden Tone, han vilde ha sine Penge om otte Dage, eller saa vilde han ta hans Rø ud af Stalden og sælge den.

Koen, som de levede af, som de havde at taste for, at de endnu havde Mad og Børnet ingen Mangel led.

„Nei, nei — ikke det!“ knurrede han, idet han som en fortvælsende for med Haanden til Hovedet og sprang op af sit Sæde.

„Johannes!“ raabte nu en svag Stemme i Soveværelset. Et Dieblil nølte han, først maatte han bli Herre over sig selv igjen. Da gik han hen til sin Hustru og bød sig ned til hende.

„Min Johannes,“ sa hun og la sin Haand paa hans Studer, „tænker du ogsaa paa, at i Morgen kommer vor Dag fore i Menighedsraadet?“

Den unge Mand maatte først samle sig, ti paa Grund af denne stemme Efterretning, han havde saet idag, havde han aldeles glemt, at han havde bedt Menighedsraadet om at saa tillaans af Menigheds-kassen saa mange Penge, at han kunde betale den resterende Husleie, han vilde holde sig forpligtet til ærligt og samvittighedsfuldt at betale dem tilbage til en bestemt Tid. For et Aar siden havde Menigheden paa Ugenende Maade hjulpet Skæddermeester Bartling, der ved forskjellige Ulykkes-tilfælde var kommen i samme Nød.

„Saa nu hen til Møder Kristel og bed ham lægge ind et godt Ord for dig; du ved, at han har mest at sige,

og naar han vil, at noget skal gøres, saa blir det gjort, og saa fortæller du ham vor Silling —"

"Al, Grete," stammede Peter, "da er der slet ikke noget Haab!" og han tænkte paa, at han ogsaa stod i Gæld til ham og var ofte blit krævet efter Betaling.

"Forsag nu ikke!" mandede hun. "Sig saa vel som de dengang hjalp Bartling, ligesaa vel — ja, han —" hun kom ikke længere.

En dunkel Rødme trak over hans Ansigt, han vidste, hvad hans Gæster paa en staaende Maade vilde nævne. Han kunde let udfylde det manglende.

"Ja, han var en anden Mand end du, han var ingen Daghy, ingen forgløbt Person, han var en samvittighedsfuld Mand, paa hvis Ord man kunde stole."

Saaledes havde hun maattet tale, før det var Sandhed.

Men hun sa ikke noget mere, hun greb kun hans Haand og strøg den smert — den Haand, der var Styld i den hele Slægt.

En Skælden løb igjennem hans Lemmer.

"Nei, saa møds du ikke være, min Johannes," bad hun, "vi har nu vor Sjonne Ro, og saa længe vi har den, behøver vi ikke at lide Hunger. Vær bare taalmodig, jeg er nu meget bedre, og om ikke længe blir du god i Haanden din igjen."

Saa kjerligt og trostende talte hun, imod hvem han havde forsynet sig saa svært!

En hed Taare fra hendes Øie dryppede ned paa hans Haand.

"Og da Johannes, ikke fandt, — da begynder vi paany igjen og gjør alting bedre?" sa hun sagte.

Han formaede ikke at sige et Ord, kun hendes Haand kunde han trykke til sine Læber.

Hvor sødt det er, hvor rystende det er, naar en elsket Gæster ligger paa Smertens Bæde, elendig og kraftløs, og Samvittigheden baagner op og oplofter sin Stemme: Se, du er Styld i, at hendes Kræfter er fortæret! Al Betyrning og Pynder har du ladet hende bære alene, medens du leste dig til din egen Vel! Hvor sødt det er, naar et Barn for første Gang, fuld af ren himmelsk Glans, slaar Øinene op til Faderen, som om det vilde sige: Se, her er jeg, for din Styld lever jeg, din Kjærlighed behøver jeg — hvor er nu det lille Rebe, som du har laget til mig? Hvor sødt Samvittigheden

Kjæber: Du elendige Menneſte, er du da værd den Lykke at ha Gæster og Barn? Hvad har du gjort for at betrede en Jordbund for denne Lykke og plele dens Nodder, saa at den kan vore og tribes?

Den unge Mand trykte Hovedet i Puderne, Stamrodme kom frem i hans Ansigt. Hvad havde han gjort for at være sin Lette værdig? I Magelighed havde han levet.

Intet Under, at han nu endte i Elendighed!

"Det vil nok allsammen bli godt igjen, tro mig, Johannes!" vakte hans Gæsters Stemme ham op af hans fortvilende Tanter, "men gaa til Mellesren, gjør det for min Styld, hvor tung end Gangen er for dig! Vil du det?"

Sium trykte han hendes Haand, det var hans Løfte. (Fortsættelse).

Vi er altsaa begravne med ham ved Daaben til Døden, paa det at, ligesom Kristus er opreist fra de døde forme- delst Faderens Herlighed, saa skulle og vi vandre i et nyt Levnet.

Apostelen havde for sagt, at vi er dødt til Kristi Død. Nu udtrykker han det saaledes: "Vi er begravne med ham ved Daaben til Døden." Her siger Apostelen os den store Hemmelighed af Daaben. Han siger, at vi beri er begravne med Kristus. Og han sammensætter et Ord, som betegner, hvorledes vi ved Daaben blive paa det indertligste forenede med Kristus. Det hedder egentlig: "Vi er sammenbegravne med ham"; vi blive i Daaben saa aldeles e i med Kristus, at det er, ligesom vi selv var døde og begravne i og med hans Død og Begravelse; at vi er, som nogen har udtrykt det, "vort begravne Hoveds begravne Lemmer." Hvorledes skulle vi da endnu leve i Synden. Det er det Spørgsmaal Apostelen siger til. Nei, siger han, "vi er begravne med ham til Døden," til hans Død, at, ligesom Kristus i sin Død og Begravelse tog Afled fra vore Synder, saa skulle og vi, i denne Forening med ham, tage Afled fra Livet i Synden. "Den, som vil vore dødt," siger Luther, "den bliver dømt til Døden. Ligesom Bræsten, naar han døder, sagde: Se, du er et syndigt Kjød, derfor drukner jeg dig i Guds Navn og dommer dig til Døden, at med dig alle mine Synder skulle dø og gaa under. Og så for Menneſtet (legemligen) dør efter sin Daab, desto

livet dets Daab fuldendt; thi

ikke best, medens dette Synden opp... r saa aldeles ab- Legeme lever, hvilket: dets Natur."

let i Synd, at Synden er holder, Al Ordet b e g r a d u e ikke In... nd

saasom det kunde tydes, at ingen S... mere lever i os, det forklarer Apostelen tydeligt nok i B. G, da han siger, at vort gamle Menneſte er forstæstet med Kristus, "paa det at det Syndens Lege-

me skal blive tilintetgjort." "Syndens Legeme" er saaledes endnu tilbage; Apostelen siger ikke, at det alle-

rede er vorden tilintetgjort, men at det "skal blive tilintetgjort." — At vi er begravne med Kristus, betegner saaledes

lun, at vi i Daaben er indsatte i Kristi Døds Samsund og Lighed, hvorfor, som allerede før er anmærket, Apostelen ogsaa tilføjer de Ord: til Døden, d. e. at Synden skal dødes, saasom Kristi Død var en Syndens Død; "thi det, at han døde, døde han en Gang for Syn-

den." Og da Kristus for Syndens Styld døde og blev begravne, var dette et stort Bevis paa Guds strænge Bredde over Synden; derfor skal han heller ikke

taale, at Synden lever og hersker i os, men har derfor givet os Kristus og Daaben, at vi skulle døde Synden og ikke mere lade den leve op og regjere; hvilket skulde se, om vi gav den Frihed.

Derfor skal den bestandig holdes som død og begravne. Ja, derfor har Kristus for sine Disciples Optagelse i sin Pagt givet os en saadan Indskiftelse som Daaben, hvilken i selve sin Form ogsaa skulde afbilde en Begravelse eller

en Indvielse til Forjængeligheden, for desto bedre at paamine os om denne Pagt, at vi i Forening med ham ikke skulle leve i Synden, men at det

skal saa være Slut med det gamle Syndeliv, som det er Slut med et Menneſtes Forbliv, naar det er dødt og begravet. Men ligesom vi vel mærkede, da vi under 3die Vers betragtede

flere Skrifter om Daaben, saa skulde den sandelig ikke blot være et Sindbillede paa denne aandelige Udøen fra Synden, men ogsaa virkelig indsatte os i Kristi Døds og Livs Samsund, hvorved vi ikke blot skulle

have Frihed fra Syndens Styld, men ogsaa en ny hellig Kraft, hvilken døder Synden og frembringer et nyt Levnet efter Kristi Forbillede. Saarant lig-

ger i Ordene: "Vi er sammenbegravne med ham ved Daaben til Døden."

En Døn prøver en Pottemagers Kar men et Menneſte prøves ved hans Samtale,

M G Swanson
Contractor
Plastering
and
Brickwork
ALL WORK WARRENTED
Address:
PARKLAND - - WASH

Gudstjenester.
Pastor S. N. Tjernagels kald.

Trefoldigheds Mgh., Stanwood.
28de Aug. 11 a. m.

Slagit Mgh., Fir.
4de Sept. 11 a. m.

Camano Mgh.
28de Aug. 3 p. m.

Milltown menighed.
4de Sept. samles hos hr. Larson.

Seattle.

Immannells lutheriske Kirke af den norſke Synode, Hjernet af Olive og Minor Avenue, Lake Union Gar-

Gudstjeneste hver Søndag Formiddag Kl. 11 og Aften Kl. 8.

1ste Søndag i Maanedens: Engelsk Gudstjeneste om Formiddagen, og 3die Søndag Engelsk Gudstjeneste om Aftenen. Ellers alle Gudstjenester paa Norsk.

Søndagsskole hver Søndag Kl. 10 Formiddag. Undervisning baade paa Norsk og Engelsk.

Kingdomsforening hver Fredag Aften Kl. 8.

S. A. Stub, Pastor
1626 Minor Ave. Tel: Red 4053.

Suare yndig er en blufærdig og trofast Kvinde, og alt det, som veies, er værd at liges med en Sjæl, som holder sig lydt.

En Døn prøver en Pottemagers Kar men et Menneſte prøves ved hans Samtale,

Ligbrænding.

At brænde i Stedet for at begrave sig siger nogle er i tiltagende her i Los Angeles, Cal. Hvorvidt dette er Tilfældet, er ikke saa godt at sige. Om Medskriveren end ikke kan bevise, at denne Skik er nogen Synd, saa forekommer den ham ligesaa uhyggelig og barbarisk, som den er gammel og hedsensl.

For første Gang har han idag fundet Leilighed til ordentlig at betragte en Ligbrændingsanstalt i Virksomhed. Mr. Ch. Olson, en Ven og bekendt fra Dakota, arbejder i Evergreen Cemetery og var saa venlig at vise mig omkring baade paa Gravpladsen og i Ligbrændingshuset. Dette er en løstbar og vakker Stenbygning, der ligner noget en Kirke med Basement og en stor Skorsten. Paa første Gulv er et vaktert Kapel indredet som den peneste Kirke med Kirkestoler.

Naar Ligalen er holdt over det Lig, som skal brændes, sænkes dette ret ned i Kjelderetogen paa den Faldlem, som det staar paa i Kapellet.

Hervede flyttes da Ligkisten paa et Bord med Muller, der støber ret ind til Døren paa en stor Døn, der har Rum for to eller maaste 4 Ligkister.

Denne Døn gøres paa Forhaand ikke alene gloende hed, men saa hed, at den ildfaste Mursten er ordenlig hvid af Hede. Naar alt er færdigt, aabnes den store Dønsdør og Ligkisten med al sin Herlighed ruller ret ind i den gloende Døn, og Døren lukkes saa til, medens der bølger i begge Ender af Dønen er Trækuller og Aabning, saa at man kan se, hvad der foregaar inde i Dønen.

Idag kunde vi se, hvorledes først Kisten og Klæder fortæres hurtigt, derpaa begynder det at luge og brænde i Ligtet med Hjærnefalken og Benruden som det, der længst stod imod den fortærende Hede.

Det saa virkelig uhyggeligt ud. Alligevel var der tilfede nogle, som ligede ind i Dønen, som om de var bekendte eller Venner af den døde. Ligbrænderen trostede dem med, at naar et Lig begraves, er det snart sua Orme et forraadnede Legeme og en utildelig Stank, men han jagde intet om Englen af Hegt Mennesketid i denne Døn. Naar et Lig saaledes endelig er brændt, er der igjen suu et Par Gaanedulde i Bentalk, der ligner Sand. Denne jamles da i en Kobberkæde og opbevares af enkelte i smaa tåaajede Kistler

i et dertil indrettet Rum i Kjelderetagen. Andre tager denne Naase med Kisten i og begraver den ube paa Gravpladsen og sætter løstbare Gravsten over den.

Kristus blev begravet og har derved helliget vore Grave og viet dem til Legemets Sovkammer til Opstandens Morgen. For sine Troesvæbner, der lider paa Balet eller i Hæd i Jorden for hans Skyld, har han ogsaa viet disse Steder ved at være med de 3 Mænd i den gloende Døn.

Et Sovkammer skal være min Grav, Mit Legem sig der skal hulle, Paa Dømdag staar jeg deraf, Derpaa jeg intet tviler. H.

Ingen Plads hjemme.

Jeg traf ham paa Gadehjørnet — en lys, fortsat Gut paa en stor Kar. Jeg havde set ham der Kvæld eller Kvæld og undrede mig paa, om der ikke var nogen, som vidste, hvilke Tristelser, han var udsat for.

Jeg gjorde mig tilvends med ham og vandt hans Fortrolighed. Jeg spurgte ham venligt om, hvorledes det havde sig, at han tilbragte saa megen Tid paa Gaden.

„Jeg ved,“ sa han, seende op til mig paa en saa aaben og vindende Maade, at jeg ikke kunde la være at tænke paa, hvilken en bra Kar han kunde bli, „Gaden er ikke noget godt Sted for en Gut; men, ser du, der er ikke nogen Plads for mig hjemme.“

„Hvorleds kan det ha sig?“ spurgte jeg.

Jeg blev overrasket og smertelig berørt af Svaret, som jeg fik.

„Nu, jeg har to voksne Søstre, og de har Selskab i Storstuen hver Kvæld. De lar mig forstaa, at jeg ikke har noget der at gjøre. Fader er bestandig træt, og han slumrer i Dagligstuen og liker ikke at bli forstyrret. Det er temmelig ensomt, ser du, derfor kommer jeg herved. Det var ikke altid saaledes,“ fortsatte han. „Medens Bedstemoder levede, gil jeg altid op paa hendes Bærelse, og der havde jeg det hyggeligt. Bedstemoder holdt af Gutter.“

Der var nu en Skælden i Stemmen, der viduede om en Sarg, som ikke var bli lettet.

„Men din Moder?“ antvarede jeg. „Na Moder! — hun er bare en Fortæller og har ingen Tid tilovers for mig. Hun besøger Bøngsler og Ar-

bejdskanstalter og forsøger at forbedre Menneskene og skriver Opsæt om, hvorledes man skal redde Gutterne.“

„Og hendes egen Gut i Fare?“

„Ja. Jeg er ikke halvt saa god, som jeg var for Bedstemoder døde. Jeg er bange for, at jeg blir stet. Der er ikke ud til at være nogen, der beslymmer sig om mig, og saa saar det nu være det samme.“

Det var en sørgelig Sandhed; og dog vidste jeg, at dette ikke var den eneste Gut, der trængte til en fatter, som haand, som kunde lede ham gjennem den farlige Tid.

Moder, er I blinde, saa I ikke kan se Farerne for eders egne Børn, medens I ser Farerne for andres Børn?

Gjør Hjemmet til det hyggeligste Sted paa Jorden for eders Børn. Vis Interesse for deres Leg. Bli unge for deres Skyld, og da vil I se, at I har gjort eders fulde Pligt.

Jeg tror, at den værste Ting, som jeg nogenstunde har hørt en Gut sige, var de Ord: „Der er ingen Plads for mig hjemme.“ Gud tilgi den Moder og aabne hendes Øine, førend det er for sent, og hjælp andre Moder til at ta Advarsel til Hjerte. J. L.

Til Salgs.

En Sagmølle, som drives med Vandkraft, samt 100 Acres med Land, godt Hus med 10 Rum, 75 bærende Frugttræer, nær Store og Postoffice, en udmærket Plads for en Familie.

„Pacific Herald“ anviser.

Bekjendtgørelse.

Gudstjenester ved Past. Holden.

Astoria, Aug. 28.

Engelsk paa formiddag.

Norsk om aftenen kl. 7:30.

Menighedsnæde esterm. kl. 8.

Chinoi Sept. 4.

Norsk form. kl. 11.

Engelsk om aftenen kl. 7:30.

J. M. Arntson,

Notary Public.

Notary Public.

Udfærdiger alle lovlige Dokumenter saasom Brev, Kontrakter, m. m.

Municipal Court-Rooms
City Hall.

LACOMA, WASH

Lutherisk Pilgrim Hus

No. 8 State St., New York.

Nærmeste Hus ved det nye Landingssted for Emigranter Barge Office.

Kristeligt Herberg for Indvandrere og andre Reisende.

Pastor E. Petersen, Emigrantmissionær, træffes i Pilgrim-Hus og saar Emigranterne bli med Naad og Naad.

Holt, som kommer fra Hoben, sidder ved Holt Line Street nær lige N. W. W.

PHOTO-GRAPHS

SPECIAL RATES TO

STUDENTS

AT

LINDAPL'S NEW STUDIO

Lucerne Bldg. 903 Tacoma Ave
Tel. Black 4862.

EDWIN R. RAY

PRINTER

113 THIRTEENTH ST.]

TEL. MAIN 285 TACOMA

Scandinaviske Boghandel.

Et stort Udbalg af Stolebøger, Salmebøger, Bibler, Romaner og Aviser, samt alt, som tilhører en vel assorteret Bog- og Papirhandel.

Ordres vr. Post ekspederes hurtigt.

VISELL & ECKBERG,

Stationers & Booksellers

1808 Pacific Ave.

Den norske Oversættelse af det nye Testamente er nu færdig.

Den 21de Mai modtog det norske Bibelselskabs Centralkomité de første indsendte Exemplarer af den nye Oversættelse af det nye Testamente, og dermed er da et stort og langvarigt og for den norske Kirke betydningsfuldt Arbejde bragt til Afslutning. I Biskopskatedret er ogsaa den nu tilendebragte Oversættelse den første, som er fremkommet ved Haast og Udarbejdet efter Grundtexten; hidtil har vi kun haft det nye Testamente i dansk Oversættelse, som sigtligst nogle Gange i de Lidgaver, som fra 1819 af er foranlediget af det norske Bibelselskab, har gennemgaaet en Del Ændringer og særlig i sproglig Henseende. Den Oversættelse, som nu er fremlagt, er imidlertid fuldstændig ny, bygget paa de allerførste Resultater, hvorefter den nye Tekst er laant.

Det er 34 Aar siden den første Begyndelse blev gjort til det nu afsluttede Arbejde. I 1870 gav nemlig Bibelselskabs Centralkomité daværende Professor i Teologi Dietrichson i Opdrag at levere Forslag til en ny Oversættelse af det nye Testamente. I 1879 havde han tilendebragt Udsagnet til de fire Evangelier; men dermed blev Arbejdet foreløbig hæftet indtil 1886, da Centralkomiteen overtog daværende Professor F. W. Bugge et levere Udsat til Oversættelse af Resten af de nye Testaments Skrifter. I 1890 var Bugge færdig med sit Arbejde.

Udvalgte 1ste Februar 1898 var en Komité bestående af Professorerne Johnson, Galspari, Bugge og Joh. Storm bestyret af gjenemgaa de fremlagte Prøvearbejder, og i 1901 blev Lukas-Evangeliet og Iakobs Brev bragt som Prøve. Senere har Arbejdet med kortere Afbrud været forslat indtil nu, da det endelig er færdigt. 1892 afsluttede Professor Galspari ved Døden, og i hans Sted blev den nuværende Hovedkomité bestyret af Oversættelseskomiteen. I 1894 døde ogsaa Professor Johnson, men noget nyt Medlem af Komiteen blev ikke indvalgt før end ogsaa Vilhelms Bugge døde i 1897. De nuværende Resultater med Professorerne Coland og W. H. det Hovedkomité fungerede som Komiteens Formand. Siden W. H. døde i 1902 har Arbejdet været forslat af Bang, Odland og Storm.

De Grundføringer, som har været fulgt ved Oversættelsen, har i det næstfølgende været følgende: Som Grundtext er i Hovedsagen fulgt den latinske „textus receptus“; dog har man afvejet fra denne paa de Steder, hvor den nye Tekst har værdi til Gavn, at den er rigtig. Af Bietet Ugrovet for den firkledige Tradition har Oversætterne dog beholdt enkelte Steder, som dels har været tilføjede i latinsk Henseende, men har om disse Steder givet varmere Oplysninger i et Tilfælde. Hvad selve Oversættelsen angaar, saa har Oversætterne af Gensyn til den skriftlige Sammenheng beholdt sande Udtryk og Ordbrug fra den gamle Oversættelse, som er gaaet over i Skriftsproget som gængse Talemaader eller som betydningsfulde Ord, saasandt disse Udtryk og Ordbrug er og for sig var brugbare og ikke vilde. En Afvigelse fra det gamle og skulde, som sigt vil springe i Øjeblikket, er, at „Dabes“ overalt er oversat med „Dobbsinet“, medens „Behenna“ er oversat med Helvede. Dette er en Konsekvens af Oversættelsen af det gamle Testamente, hvor „Schoel“ overalt er oversat med „Dobbsinet“.

Hvad den rent sproglige Side af Oversættelsen angaar, saa har Joh. Storm her været den afgørende Autoritet, for hvis Dom hans Medarbejdere i vilde Tilfælde altid har høiet sig. Det lydhøre Øre og den vægne Sans, som Professor Storm har for det nye Sprog ved Siden af hans skriftlige Forsaels af Betødningen af den historiske Tradition ogsaa inden Sprogets Udvikling bærer for, at af i foreliggende Arbejde har en Sprogbehandling som værdig det hellige Indhold og sig selv i sig selv, som det overarbejdet under de nuværende sproglige Forvindinger er mulige at fæste den.

Vilg Det skal man værdsat drue.

Rod lærer nogen Rone at spilde.

Man skal satte Læring efter Røring.

Der rinder noget Vand, mens Profetere jober.

Man maa sæde, mens Jernet er varmt.

En Mand, som følger for sin Rætte udbreder et Barm for hans Gange.

Menestets Dødsmod skal nedtruffe ham, men den hængge skal holde fast ved Hæ.

At forfædres for et Meneste fører i Strikke, men den, som forlader sig paa Herren, bliver ophelet.

Horse Heaven Home
Climatic Health Resort
Near Prosser, Yakima
County, Washington
MISS K. E. SIHLER, Prop

Six years a teacher at St. Mary's College. Late Preceptress Pacific Lutheran Academy.

P. O. Address: Prosser, Wash

Kraabel & Erickson

Dealers in

General Merchandise

Groceries, Hardware,
Flour, Grain, & Feed,
Dry Goods, Gents'
Furnishing Goods,
Boots & Shoes,
Drugs, Stationary,
Students' Supplies, &c.

Parkland, Wash

UNIVERS MEAT MARKET
A. A. FANGRUD, PROP

Dealer in all Kinds of
Fresh and Salt Meats
PARKLAND, WN

DRS. ROBERTS, DOWNER
AND RAWLINGS

DENTISTS

Crown and Bridge Work a Specialty

156 Pacific Ave. Tel. Red 490

TACOMA W

Student-Supplies

OF
ALL KINDS

Vaughan & Morrill Co.

226 Pac. Ave. Tacoma, Wash

Til Vejledning

for dem, som vil give sine Bølletter til Parkland lutheriske Barnhjem, mærkes at „Verden“ bør stilles til „The Parkland Lutheran Children's Home“, Parkland, Washington.

Miss T. Larsen.

F. J. Lee

Skandinavisk fotograf

1516 Jefferson Ave., Cor. Pacific

Telephone Black 1292.

O. B. LIEN. H. B. SELVIG.

PHARMACY

LIEN'S PHARMACY,
(Tidligere Central Drug Store.)

Apothekerevare, Chemikaler og Toilet Artikler.

Ole B. Lien har mange Nær Eraring som Apotheker, er altid tilstede og man kan der træt stole paa at saa Recepter udfyldte med Omsorg og Nægtighed.

1102 TACOMA AVE.

TEL. JAMES 141. TACOMA WASH

PACIFIC LUTHERAN ACADEMY

AND

BUSINESS COLLEGE

Pacific Lutheran Academy begynder sit 11te Skoleaar den 4de oktober. Unga mænd og kvinder, som er villige til at rette sig efter skolens regler, til blive optagne u d e n e r a m e n.

Enkelte Grundtræk ved Skolen.

1. Den er en kristelig skole, som søger at bibringe alle sit arbejde i en sand kristelig anda.
2. Bestyrelsen gaar ud fra, at skolen eksisterer for eleverne; ikke at eleverne eksisterer for skolen.
3. Den søger at anskaffe lærere, der ikke alene har grundlig uddannelse og lang erfaring, men tillige er befarede af hensigt til gerningen.
4. Skoleplanen er anlagt saaledes, at enhver elev kan faa lært grundlig de fag, han lærer.
5. Skoleaaret er inddelt i korte terminer, og arbeidet er saaledes anlagt, at ogsaa de elever, som kun frekventere skolen blot en kort tid, kan faa noget godt ud af sin skolegang.
6. Skolepenge og andre udgifter er sat saa laest som muligt for at give valdsme dem tilbede elever anledning til at faa en god skoleuddannelse.
7. Unga mænd og kvinder, der tidligere har haft liden eller ingen anledning til at gaa paa skole kan her lære udelukkende de fag, de trænger. Ungene vil blive reglet udgang, fordi de ikke kan uot.
8. Skolen tilbyder et særskilt kursus for nykommere og andre, som særlig ønsker at lægge sig efter at lære det engelske sprog.

Skolen optager elever af alle nationaliteter;

men den søger først og fremst at imødetomme de fra, som findes til den skandinaviske-amerikanske befolkning paa vestkysten og ha særlig den del, som holder sig til den katolske kirke.

Skolen tilbyder følgende forskellige kurser: 1. Et forberedende kursus paa to aar, hvilket i det væsentlige svarer til 7de og 8de og 9de "grade" i "common" skolen. 2. Et treaarigt kursus for kvinder, som ønsker at uddanne sig til lærere. 3. Et fireaarigt kursus for kvinder, som ønsker at forberede sig til optagelse ved Luther College, eller et andet college af højere rang. 4. Et (autoforberedende) handelskursus paa et aar for bogholdere og forretningsfolk. 5. Et kursus paa et aar i hantværdigt og maskinstreft. 6. Et kursus i pianospil og sang. Desuden gives et etåret kursus for nykommere og andre, som særlig vil lægge sig efter at lære det engelske sprog.

For de fleste klassers vedkommende

kræves ingen examen til optagelse. Enhver elev kan efter samraad med bestyrelsen vælge det kursus, han ønsker.

Skoleaaret er inddelt i tre terminer, hver paa tre måneder. Høstterminen begynder den 4de oktober, vinterterminen den 31st januar, sommerterminen den 28de marts. Elever optages til høstterminens tid, helst ved en termins begyndelse. Som regel kan en elev faa det største udbytte af sin skolegang ved at begynde ved skoleaarets begyndelse og fortsætte til dets afslutning i juni.

Udgifterne gjennem en termin

paa tre måneder er omtrent \$60.00. Dette indbefatter skolepenge, løb, logi og bøger. De, som betaler for hele aaret, for det forholdets noget billigere.

En illustreret katalog og andre oplysninger om skolen faaes ved at skrive bestyrelsen.

Adresse: Prof. H. J. Ong, Portland, Wash.

PACIFIC HEROLD,

Udrevet af
Pac. Luth. Univ. Ass'n.

Udgives hver
F R E D A G

REV. B. HANSTAD, Redaktør,
assisteret af

REV. J. JOHANSEN,
REV. O. HOLDEN,
REV. M. CHRISTENSEN.

Abonnements-Vilkaar:

Et Aar..... 50 Cts
Seks Maanedes..... 25 Cts
Et Europeisk Aar..... 75 Cts

Adresse: PARKLAND, WASH.

Bemærk:

Dit bestyrelse Bladet sendes til Pacific Luth. University Ass'n., Portland, Wash.

Skem ikke at sende Betaling. Send den helst i Money order eller i et 50 Cts. i Cash i Drevet.

En eller To Quarts Primærter modtages ogsaa. Men Primærter paa 5 eller 10 Cts. kan vi ikke bruge.

Korte Meddelelser fra skandinaviske Selskaber og Menigheder modtages med Tak.

Pacific Distrikts Præster

Classen 3. 10175 Redford St.

Henry H. Carlson, Cal.

Walter H. O. Johnson, Wash.

Christensen W. S. 110 State Street
Portland, Ore.

Carlson, J. H. W.
1318-12 Ave., Oak Collard, Cal.

Dale, J. C., Gibsons, Wash.

John R. G. 2000 Lombard St. Everett, Wash.
Henderson O. 1003 Fremont St.

San Francisco, Cal.

Hansen, O. 425 1/2 10th Street,
1st St. East 205, Portland, Ore.

Carlson, E. 22 S. 4th St.

1200 Kaslo, Cal.

Johnson, O. H., Ogden, Idaho.

Carlson, O. H. 1800th Oregon,
1470 Grand Ave.

Johansen, J. 204 1/2 St. Jerome, Cal.

Carlson, W. A. 2100 Melrose St.,
Portland, Cal.

Wass, Paul, 206-12th St.

Everett, Wash.

Ruffen, G. J. O. Hayward, Cal., Box 2

Carlson, C. J. Box 113
Spokane, Wash.

Johnson, H. Silverton, Oregon.

Carlson, G. H. 1025 Minor Ave. Seattle, Wash.

Johnson, C. H. 1005 So. 2 St. Tacoma,
Wash.

Johnson, O. W. Box 203

Portland, Cal.

Johnson, W. H. 2105 12th St.,
San Francisco, Cal.

Tjernagel, O. H., Stanwood, Wash.

Parkland Nyheder.

Kvindeforeningen møder førstkommande Onsdag Eftermiddag hos Mrs. Pastor Skattebøl.

F. A. Tomte, President for Pacific Kystens norske Sangerforbund, melder i et Privatbrev at Portland Sangerne har bestemt sig til at afholde den største Sangerfest, der nogengang er blevet holdt vestenfor Chicago næste Aar.

Kristen Lien og Hustru fra Wilmar, Minnesota, er her i Parkland paa Besøg.

Professor Xavier driver haardt paa med sit Byggearbejde. Gilman, O. Storaasli og hans Broder Henrik er hans Hjælper. Swanson og Glaso murer Skorsten.

"The Willing Workers" skal have en Udflugt til Point Defiance Park næste Søndag. De afgaar med Sporvognen fra Parkland Kl. 12:15 E. M.

Nordmændenes Sangforening havde Møde Tirsdags Kvælden i Gymnasiet. Der blev gjort Skridt til en Organisation.

Mrs. Kraabel og hendes Datterdatter er komne tilbage fra et Besøg i Everett.

Tidemand Gilbertson fra Spring Grove, Minn., besøger Parkland i disse Dage. Han var her for ni Aar siden.

Professor teologi O. Brandt fra Hamlin, Minn., var paa Besøg i Parkland forleden Uge. Han reiste herfra til Tacoma, hvorfra han forrige Søndag sammen med Pastorerne Sperati, Iverson og Skattebøl gjorde en Udflugt til Gig Harbor, hvor Speratis Menighed havde foranstaltet en Søndagsskolefest. Der blev serveret Middag. Kl. 1 holdt Prof. Brandt Prædiken paa Norsk. Kl. 3 udførte Søndagsskolebørnene et Program bestaaende af Deklamation og Sang. Imellem blev der holdt Taler af Prof. Brandt og Pastor Skattebøl.

Den førstnævnte talte paa Engelsk, den sidstnævnte paa Norsk. Det var en meget hyggelig Sammenkomst.

Miss Sophie Peterson, der er ansat som Lærerinde i Matematik, Naturfag og Hurtigskrift ved Pacific Lutheran Academy for det kommende Aar, ventes herud i September. Miss Peterson er vel og fordelagtig kjendt herude paa Vestkysten, idet hun lige fra Skolens Begyndelse i 1894 i flere Aar virkede som Lærerinde ved Skolen. I 1899 resignerede hun og overtog snart efter en Post som Preceptress ved Grand Forks College i Nord Dakota. I den senere Tid har hun lagt sig efter Hurtigskrift og skal til Vinteren undervise i dette Fag. Ved Siden af at undervise i de nævnte Fag, skal hun ogsaa overtage Preceptress Posten, som blev ledig ved Miss Sihlers Resignation.

Mrs. Harstad reiste den 24 ds. til Los Angeles, Kalifornia.

Greibroxfamilien blev om Morgen den 23 August forøget med en Pige. Moder og Barn befinner sig vel. "Herold" gratulerer.

Fra andre Kanter.

Martin Hokenstad, Trefoldigheds menigheds (Stanwood) fast ansatte skolelærer, er ankommen fra Garretson, S. D. Skolen skal formodentlig begynde den 5te Sept.

Den 16de Aug., 1854 blev ungkarl Tharald Larson og pigen Birte Hansdatter Simonstad ægteviede.

Den 16de Aug. 1904, et halvt århundrede senere, fejrer de guldbrillup, omgivet af børn, børnebørn og mange venner, ja ogsaa et barnebarnsbarn var med i laget. I 50 aar har Mr. og Mrs. Larson arbejdet og hvilt sammen. I 50 aar har de delt glæder og sorger og endnu er de ikke træt af hverandre.

Gud give de gamle kjæresten at faa nyde sammen den evige glæde, som er ublandet med sorger og bekymringer.

En kort biografi af brudgommen følger:

Tharald Larson er født i Arendal, Norge, den 10de Juni 1832 af Forældrene Lars Aanonson og Hustru Gunhild Aasmundsdatter. Disse flyttede straks paa Landet, hvor Tharald nød en tarvelig Skoleundervisning i den daværende Omgangskole. Henvend 14 Aar gammel blev han konfirmeret, frekventerede derpaa et Aar en højere Skole, ansattes sexten Aar gammel til konstitueret Skolelærer, vedblev dermed i 3 Aar, dels holdt Skole, dels selv gik paa Skole, tog da Examen, blev fritagen for Militærtjeneste og ansattes som fast Lærer for en Termin af syv Aar. Endnu i to Aar var han Lærer og tillige Kirkesanger ved Hovedkirken Aamli. Den 16de Aug. 1854 ægtede han Pigen Birte Hansdatter Simonstad, hans nulevende Hustru. I 1862 emigrerede han med sin Hustru og tre Børn til Amerika og nedsatte sig i Perry, Dane County, Wis., hvor han i 2 Aar arbejdede som Lærer og Kirkesanger; blev saa kaldet til Clermont Menighed, Iowa, hvor han i ni Aar var Lærer og Kirkesanger; flyttede saa til Dakota, hvor han i ni Aar arbejdede dels som Skolelærer, dels som Clerck i Records Office og som County Assesor. I 1882 flyttede han med de fleste af sine Børn til Territoriet Washington og nedsatte sig paa et Stykke Land nær det Sted, hvor Landsbyen Florence senere er bleven bygget.

Tacoma Eastern Jernbane skal nu føre Posten fra Tacoma til Elbe og mellemliggende Postaabnerier.

Medens Jordbrugerne i Slette-staterne er mismodige paa Grund af at Hvedeavlens har slaat mere eller mindre fejl, er Jordbrugerne i Washington og tilgrænsende Stater mismodige, fordi deres Hvedeagre er for smaa.

Søndag og Mandag i denne

Uge kom der sex og otti Vogne lastede med Hvede til Tacoma.

Nogle af de store Humleavlere i Orting og Payallup har hos Bestyreren for det frie Arbeidskontor i Tacoma bestilt 1600 Humleplukkere. Der er flere hundrede Plukkere, som har meldt sig. De, som melder sig tidlig, faar Plads paa de store Gaarde, medens de, som er sent ude, faar ta tiltakke med det Arbejde, de kan faa paa smaa Omraader.

Skogbranden er i Aftagende over hele Countiet. Der er endnu Ild, som ulmer paa mange Steder, især langs Tacoma Eastern Jernbane, men det siges, at der ikke er nogen Fare for Haanden. I Kapowsin og Elbe er man blit Herre over Ilden, og det ser ud til, at den ikke kommer til at udrette nogen Skade, med mindre der kommer Vind.

Glascow Damperen Quito kom ind paa Tacomas Havn sent om Kvælden den 21. Den skal ta ind 5000 Tons Mel, der er bestilt af Kjøbmænd i japanesiske og kinesiske Byer. Damperen er ikke af det hurtiggaaende Slags, og hvis Vladivostok Flaaden skulde være i kampdygtig Stand, vilde det se slemt ud for den. Men Kapteinen tror formodentlig, at det er forbi med Faren fra den Kant.

Los Angeles, 16de Aug. 1904.

Sidste Lørdag Eftermiddag gif her over Los Angeles og Omega en sjældentlig veldson Regnorm, hvis Rige man kun engang før har høbt paa 20 Aar. Bunden rev op Træer med Rod, tog Taget af enkelte Huse endog rev ned andre Huse. Der regner det som i Østen i Strømmen. Paa en kort Tid faldt her enkelte Steder op til 3 Tommer Regn. Det torbneke og lignede ganske alvorligt. Paa et Sted slog Lynet ned. Hoffillig Stede er anrettet paa Ø og Frugt.